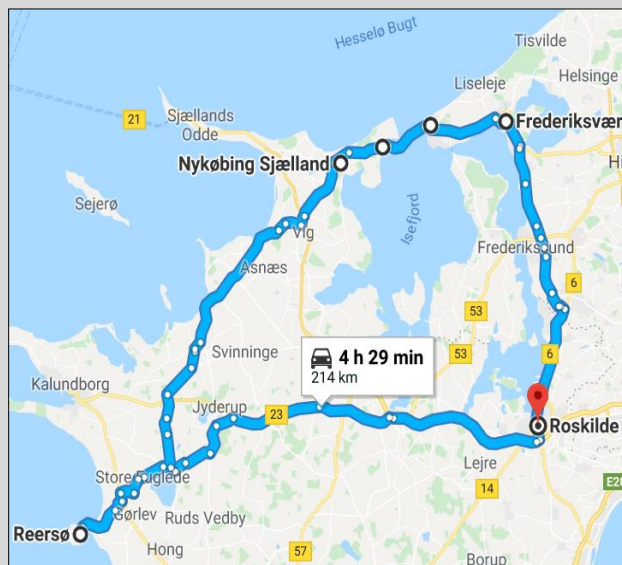

Reersø 3.-5. november 2017

Årets sidste (weekend)tur

Skal campingåret da allerede være slut? Kalenderen snyder næppe, og et kig ud ad vinduet bekræfter, at sommeren definitivt er forbi. November står foran døren. Men nej, en allersidste tur med Franz må der være plads til, inden det er slut for i år.

Hvor skal det så gå hen? Sjælland er som bekendt en ø, og lige meget, hvilken vej vi vender, så rammer vi vandet. Det vil sige: en bro eller en færge. Og begge dele koster; ikke så lidt endda med autocamper. Heldige jyder og fynboer, der gratis er landfaste med Europa og har alverdens muligheder for at opleve, grænsegrænseløst og uden kostbare forhindringer.

Følgelig koncentrerer vi os om Østdanmark. Her, beliggende mellem Kalundborg og Korsør, opdager vi et lille knopskud af land, der stikker ud i Store Bælt og ser spændende ud - Reersø. Vi finder ud af: geografisk har det engang været en ø - indfaldsvejen til Reersø ligger lavt og bliver stadig oversvømmet en gang imellem. Landsbyen præsenterer sig som fredet bindingsværksmiljø, og hvis man er heldig får man også øje på en haleløs kat. Sådanne findes der nemlig her, om end med dalende hyppighed. Der er en levende, mindre fiskerihavn ved siden af den til lystbådene. Og så er der også en stellplads for autocampere. Terningerne er kastet: dér skal vi hen.

Køreturen fra Roskilde tager kun en times tid, vi er hurtigt fremme og indtager vores plads for enden af havnen, med snuden kun et par meter fra vandet. Vi er de eneste.

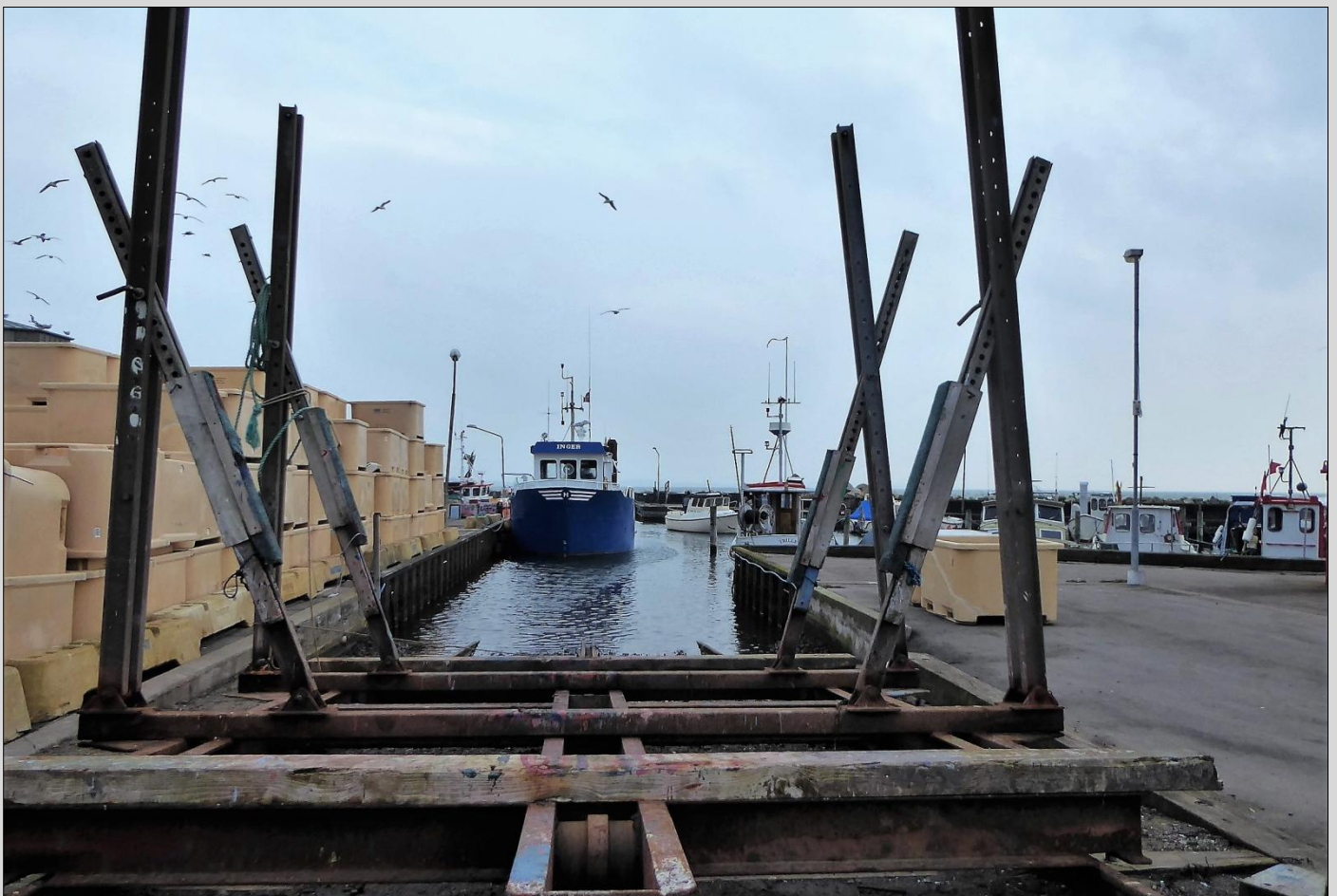

Franz for enden af havnebassinet. Den lille bygning til højre er havnekontoret, hvor man også betaler sin stellpladsafgift. I en konvolut gennem brevsprækken, når der er lukket.

Her fiskes, landes og forarbejdes fisk. De køres bort i ventende, udenlandske lastbiler.

Efter ankomsten går vi en tur op til byen, der ligger i gåafstand til havnen. Øverst oppe knejser kirken, lige overfor er kroen. Fra kirken er der panoramisk udsigt ud over det meget flade og fredede kystlandskab Vejlen. Her er meget vand og mange fugle.

Udsigt fra kirken og det sumpede område Vejlen.

Kroen ser fristende ud. Vi studerer spisekortet og beslutter os for at spise her.

På vej til og fra kroen passerer vi en håndfuld gamle bindingsværkshuse, der er frede-
de. I et af dem holder egnsmuseum til. Desværre er det vinterlukket. Også et ame-
rikanerbil-museum findes her, tilsyneladende også lukket. Det samme gælder køb-
manden. Han har nemlig ganske for nyligt drejet nøglen om, forknyder et opslag. Selv
om det ellers ser ud, som om butikken stadig er i brug. Synd for folk i Reersø.

Tilbage til autocamperen, hvor mørket er ved at falde på.

På afstand kan vi følge med i, at der stadig arbejdes på fuldt tryk i fiskerihavnen. Selv efter nattens frembrud, kulsort og novemberklamt, er der aktivitet. Vi går en sidste aftenrunde og jeg synes, det er meget spændende alt sammen.

Næste dag skal der vandres. Egentlig ville vi videre, men vi beslutter os for en overnatning mere. Der fører en vandresti rundt om Reersø, den vil vi gerne gå. Udgangspunktet er lige på den anden side af os. Her præges kysten af høje skrænter.

Ude på vandet kæmper fritidsfiskere med søgang og nettene. Et tilløbsstykke for måger og skarve. Stien fører halv-stejlt opad. Den ligner bare et smalt trampespor.

Skrænterne dukker op.

Indbydende om sommeren, bare ikke nu. Vi er nu nået næsten hele vejen rundt. Reersøs nordkyst er ikke nær så dramatisk, den er præget af sommerhuse og en campingplads.

Næste dag bryder vi op; de haleløse katte forblev usynlige. Nu går det nordpå mod Rørvig og Hundested-færgen. Vores mål er stellpladsen i Frederiksværk. Inden Rørvig drejer vi lige omkring Nykøbings lystbådehavn med stellpladsen dér for at tømme dit og dat. På nær wc'et var faciliteterne på Reersø lukkede for vinteren.

Om eftermiddagen får vi gæster til kaffe og kage: Gerts bror Jan og svigerinde Dorrit.

Aftenen diverterer med den flotteste solnedgang gennem camperens forrude.

Og om morgenen næste dag skinner solen fra en høj og klar novemberhimmel.

Frederiksværk lystbådehavn med alle faciliteterne er lige ved. Derfra er der en cykel- og gangsti ind til centrum. Den har vi dog ikke prøvet, for nu skal vi direkte hjem og passe dagens dont.

Og dermed er det slut for denne gang. Farvel til vi ses igen i foråret 2018 og tak for et forrygende campingår 2017.